

รายงานผลงานเรื่องเต็มการทดลองที่สิ้นสุด

1. ชื่อชุดโครงการ วิจัยและพัฒนาการคุ้มครองพันธุ์พืช

2. โครงการวิจัย ศึกษาลักษณะทางพฤกษศาสตร์เพื่อบันทึกลักษณะเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองพันธุ์พืช

ตามกฎหมายคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. 2542

3. ชื่อการทดลอง (ภาษาไทย): ศึกษาลักษณะทางพฤกษศาสตร์และจำแนกพรรณไม้ล้มลุกในพื้นที่ลานหินทรายใน

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ชื่อการทดลอง (ภาษาอังกฤษ): Botanical Studies and Classification Herb Plants on Sandstone Areas in the Northeastern

4. คณะผู้ดำเนินงาน

หัวหน้าการทดลอง : ชื่อ นายพงษ์ศักดิ์ พลตรี ตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรชำนาญการ

สังกัดกลุ่มวิจัยพฤกษศาสตร์และพืชไร่พันธุ์พืช สำนักคุ้มครองพันธุ์พืช กรมวิชาการเกษตร

ผู้ร่วมงาน : ชื่อ นายบัณฑิต สอนสุภาพ ตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรชำนาญการ

สังกัดกลุ่มวิจัยพฤกษศาสตร์และพืชไร่พันธุ์พืช สำนักคุ้มครองพันธุ์พืช กรมวิชาการเกษตร

: ชื่อ นางสาวปาจริย์ อินทสุข ตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ

สังกัดกลุ่มวิจัยพฤกษศาสตร์และพืชไร่พันธุ์พืช สำนักคุ้มครองพันธุ์พืช กรมวิชาการเกษตร

5. บทคัดย่อ

การเพิ่มพื้นที่ด้านการเกษตร เพื่อการสร้างมูลค่าจากผลผลิตของพืช ในการดำรงชีพของประชากร ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีผลต่อแหล่งพันธุกรรมพืชเดิมที่เคยเติบโตอยู่เดิมในแหล่งธรรมชาติ ทำให้ลดน้อยสูญหายอยู่ตลอดเวลา พื้นที่ลานหินทรายเป็น แหล่งพันธุกรรมของพืชอีกพื้นที่หนึ่ง ที่พืชในถิ่นเดิมรับผลกระทบได้โดยตรงและรวดเร็ว อันมาจากผลกระทบของการเปลี่ยนแปลง ทั้งสิ่งแวดล้อมรอบด้านและการรุกรานพื้นที่ การศึกษาลักษณะทางพฤกษศาสตร์และการจำแนกพรรณไม้ล้มลุก ในพื้นที่ลานหินทราย ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดำเนินการระหว่างเดือน ตุลาคม 2554 ถึง เดือน กันยายน 2557 พบปริมาณการคงอยู่ และผลการเปลี่ยนแปลง ของชนิดพันธุ์พืชล้มลุกแปรผันไปตามจำนวน ปริมาณฝน ความชุ่มชื้นและการลดลงของถิ่นกำเนิดเดิม มีผลลดน้อยไปจากเดิม แต่ยังคงพบลักษณะเด่น ของพืชในพื้นที่ลานหินทราย เรื่องของการคงปริมาณการงอกของเมล็ดพันธุ์ที่ดี โดยสามารถพบการเติบโตของพืช

ได้ทันทีที่มีความชื้นบนพื้นที่ลานหินทรายเหมาะสม จะพบการเจริญพันธุ์ แต้กต้น ผลิดอก ในระยะเวลาอันสั้นถือเป็นการปรับตัวเพื่อดำรงชนิดพันธุ์ ของพืชในธรรมชาติที่มีสิ่งแวดล้อมเป็นตัวการกำหนดการพัฒนาพันธุ์ของพืช

ผลการดำเนินการ เก็บข้อมูลเพื่อศึกษาจำแนกทางอนุกรมวิธาน สามารถจำแนกพืชได้ 16 วงศ์ 26 สกุล 40 ชนิด วงศ์ที่พบมากที่สุด คือ วงศ์ดาวเรือง (Asteraceae) ได้ข้อมูลชนิดของพืชล้มลุก ลักษณะทางอนุกรมวิธาน เก็บตัวอย่างแห้งพืช ไว้ในพิพิธภัณฑ์พืชกรุงเทพ สำนักคุ้มครองพันธุ์พืช กรมวิชาการเกษตร เป็นตัวอย่างศึกษาอ้างอิงแก่นักวิจัยอื่นๆ

1.

6. คำนำ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีพื้นที่ปกคลุมเนื้อที่ 12 จังหวัด ตามหลักการจัดแบ่งภูมิศาสตร์พืชพรรณแห่งประเทศไทย ประกอบด้วย จังหวัดกาฬสินธุ์ ขอนแก่น ชัยภูมิ นครพนม เพชรบูรณ์ มหาสารคาม มุกดาหาร เลย หนองคาย หนองบัวลำภู สกลนคร และอุดรธานี พื้นที่ส่วนใหญ่มีระดับความสูงจากระดับน้ำทะเลมากกว่า 100 เมตร ป่าธรรมชาติ และพื้นที่การเกษตร ในภาคอีสานมีพื้นที่ส่วนใหญ่พบการกระจายตัวของลานหินทรายเป็นจำนวนมาก ซึ่งมีลักษณะโครงสร้างทางธรณีวิทยาเป็นชุดหินที่มีต้นกำเนิดมาตั้งแต่ยุค Cretaceous และ Jurassic เช่น ชุดหินโคกกรวด ชุดหินภูพาน ชุดหินเสาขัว ชุดหินพระวิหาร ชุดหินภูกระดึง กระจายตัวอยู่ตามทิวเขาเพชรบูรณ์ ทิวเขาพังเหย ทิวเขาหลวง พระบางบางส่วน ทิวเขาภูหลวง โดยมีที่ราบสูงเป็นแอ่งขนาดใหญ่อยู่บริเวณตอนกลางคือ แอ่งโคราชและแอ่งสกลนคร ในพื้นที่เหล่านั้นมักจะมีพืชที่เป็นพืชล้มลุกอยู่เป็นจำนวนมาก มีวิวัฒนาการปรับตัวจนสามารถเกิดเป็นนิเวศแบบย่อย ๆ ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว โดยเฉพาะในช่วงเวลาฤดูฝนถึงฤดูหนาวจะมีปรากฏความหลากหลายชนิดให้เห็นอยู่เป็นจำนวนมากในช่วงที่ได้รับอิทธิพลลมมรสุมจากทะเลจีนใต้ ระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงตุลาคม และจะเหี่ยวแห้งเฉาตายไปในช่วงฤดูร้อนหรือแล้ง เช่น พืชที่มีสมาชิกอยู่ในวงศ์กระดุมเงิน (Eriocaulonaceae) วงศ์กะเพรา (Lamiaceae) วงศ์หยาดน้ำค้าง (Droseraceae) วงศ์ไม้กินแมลง (Lentibulariaceae) วงศ์โคลงเคลง (Melastomataceae) วงศ์กก (Cyperaceae) วงศ์เทียน (Balsaminaceae) วงศ์ถั่ว (Fabaceae) วงศ์กล้วยไม้ (Orchidaceae) ในด้านความหลากหลายชนิดของพืชต่าง ๆ เหล่านี้เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ มีโครงสร้างของสังคมพืชที่ไม่พบในพื้นที่อื่น ๆ ของประเทศไทย หากแต่ด้วยลักษณะของพื้นที่ที่เป็นป่าผลัดใบและป่าเบญจพรรณ ในภูมิภาคที่เก็บกักความชุ่มชื้นไว้ได้ไม่ดี ร่วมกับการเปลี่ยนแปลงทางภูมิอากาศของโลก และการทำการเกษตรแบบบุกรุกโดยใช้ไฟเผาและการปล่อยให้สัตว์เลี้ยงเข้าสู่พื้นที่ป่าธรรมชาติโดยไม่มีการควบคุม ทำให้สังคมป่าตามลานหินทรายเป็นพื้นที่หนึ่งที่ถูกทำลายได้อย่างรวดเร็วและง่าย การศึกษาความหลากหลายชนิดของพืชล้มลุกและการจัดเก็บข้อมูลแหล่งการกระจายพันธุ์กรรมพืชตามลานหินทราย เพื่อเพิ่มเติมทางด้านข้อมูลชนิดพืช ที่พบเจริญเติบโตและกระจายพันธุ์กรรมบนพื้นที่ลานหินทรายของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นการสะสมข้อมูลเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้วิจัยพัฒนาให้สืบสานกว้างขวางขึ้น

7. วิธีดำเนินการ

ระเบียบวิธีวิจัยของการทดลอง

อุปกรณ์

1. อุปกรณ์ที่ใช้ในการสำรวจภาคสนาม เช่น กรรไกรตัดกิ่งไม้ สมุดบันทึก กล้องบันทึกภาพ
2. อุปกรณ์และสารเคมีที่ใช้ในการเก็บตัวอย่างพรรณไม้
3. อุปกรณ์และสารเคมีที่ใช้จัดทำตัวอย่างอ้างอิงในพิพิธภัณฑ์พืช
4. อุปกรณ์ที่ใช้ในการศึกษาสัณฐานวิทยา เช่น กล้องจุลทรรศน์ อุปกรณ์ที่ใช้ในการวัดขนาดและบันทึกภาพแบบละเอียด
5. อุปกรณ์ตรวจวัดและโปรแกรมบันทึกข้อมูล จากการสำรวจจังหวัดต่างๆ หรือแหล่งรวบรวมพันธุ์ และที่กลุ่มวิจัยพฤกษศาสตร์และพิพิธภัณฑ์พืช สำนักคุ้มครองพันธุ์พืช กรมวิชาการเกษตร

วิธีการ

สิ่งที่ใช้ในการทดลอง

พืชชนิด/พันธุ์ต่างๆ จากพื้นที่สำรวจ อุปกรณ์ในการเตรียมตัวอย่างพรรณไม้ คู่มือศึกษาจำแนกพืชแบบและวิธีการทดลอง -

วิธีปฏิบัติการทดลอง การสำรวจ เก็บข้อมูล

การบันทึกข้อมูล การบันทึกลักษณะสัณฐานวิทยาของพืช

1. ตรวจเอกสารข้อมูลด้านอนุกรมวิธานพืชล้มลุก พร้อมการศึกษาสัณฐานวิทยาของพืช แต่ละชนิดในพิพิธภัณฑ์พืชกรุงเทพฯ และใช้ข้อมูลแหล่งการกระจายพันธุ์ จากตัวอย่างเดิมของพิพิธภัณฑ์พืชกรุงเทพฯ ที่พบทั้งในประเทศและประเทศอื่นๆ
2. สำรวจในพื้นที่ลานหินทรายภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
3. เก็บรวบรวมตัวอย่างและถ่ายภาพลักษณะพืช แหล่งนิเวศวิทยา เพื่อใช้กำกับเป็นข้อมูลอ้างอิงของพืชล้มลุกที่พบแต่ละชนิดจากพื้นที่สำรวจ ทำเป็นตัวอย่างแห้งเก็บเพิ่มไว้ในพิพิธภัณฑ์พืชกรุงเทพฯ กรมวิชาการเกษตร
4. ขั้นตอนการตรวจสอบทางอนุกรมวิธาน จากเอกสารและสิ่งอ้างอิงทางวิชาการ เพื่อระบุชื่อวิทยาศาสตร์ที่ถูกต้องของพืช

5.งานวิเคราะห์บันทึกข้อมูลทางพฤกษศาสตร์และพื้นที่การกระจายพันธุ์ ทำเอกสารรายงานผล

เวลา

เดือนตุลาคม 2554 ถึงเดือน กันยายน 2557

สถานที่ดำเนินการ

1. พื้นที่ลานหินทราย 12 จังหวัดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. พิพิธภัณฑ์พืชกรุงเทพ กลุ่มวิจัยพฤกษศาสตร์และพิพิธภัณฑ์พืช สำนักคุ้มครองพันธุ์พืช กรมวิชาการเกษตร

8.ผลการทดลองและวิจารณ์

จากผลกระทบของการเพิ่มพื้นที่ด้านการเกษตร เพื่อการสร้างมูลค่าจากผลผลิตของพืช เป็นรายได้สำหรับการดำรงชีพของประชากรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีผลต่อแหล่งพันธุกรรมพืชเดิมที่เคยเติบโตในแหล่งธรรมชาติ ทำให้เกิดการลดน้อย จนกระทั่งระดับสูญหายไปจากถิ่นเดิมเสียอย่างถาวรอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา พื้นที่ลานหินทรายเป็นแหล่งพันธุกรรมของพืชอีกพื้นที่หนึ่ง ที่พืชในถิ่นเดิมรับผล... โดยตรงและรวดเร็ว ทั้งเหตุการณ์ที่เกิดจากผลกระทบด้านการเปลี่ยนแปลง ของสิ่งแวดล้อมอากาศ การหาประโยชน์จากพื้นที่ และระบบทำการเกษตร การศึกษาลักษณะทางพฤกษศาสตร์และการจำแนกพรรณไม้ล้มลุก ในพื้นที่ลานหินทราย ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดำเนินการระหว่างเดือน กันยายน 2554 ถึง เดือน ตุลาคม 2557 เป็นการศึกษาเก็บตัวอย่างพืช รวบรวมข้อมูลพันธุกรรมก่อนการสูญหายไปจากแหล่งเดิม การศึกษาพบถึงปริมาณการคงอยู่ และการเปลี่ยนแปลงด้านความหนาแน่นของชนิดพันธุ์พืชล้มลุก มีสาเหตุมาจากผลกระทบด้านความแปรปรวนของปริมาณฝนและความชุ่มชื้น ขณะเดียวกันในพื้นที่สำรวจยังมีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพืชล้มลุก ประกอบด้วยการใช้พื้นที่ลานหินทรายเพื่อกิจกรรมที่มี มนุษย์เข้าไปเกี่ยวข้อง เป็นอีกส่วนหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อ ปริมาณการลดลงของชนิดพันธุ์กรรมพืชจากถิ่นเดิม ในขณะเดียวกันบนพื้นที่ของลานหินทราย ยังได้พบลักษณะเด่นของพืชล้มลุกที่เติบโตเจริญพันธุ์ในพื้นที่ลานหินทราย เกี่ยวกับการที่พืชมีคุณสมบัติทางการงอกของเมล็ดพันธุ์ที่พืชให้กำเนิดและร่วงหล่นแพร่เมล็ดในพื้นที่ เมล็ดนั้นมีการงอกที่ดีโดยสามารถพบการงอกงามและเติบโตของพืชได้ทันทีที่มีความชื้นบนพื้นที่ลานหินทรายเกิดสะสมพอเหมาะเพียงพอต่อเมล็ดพืชล้มลุกแต่ละชนิด ก็จะเริ่มการเจริญพันธุ์ ออกต้น ผลิใบ ผลิดอก เจริญพันธุ์สมบูรณ์ได้ในช่วงระยะเวลาอันสั้นถือเป็นการปรับตัวเพื่อดำรงชนิดพันธุ์ของพืชให้คงอยู่ในพื้นที่สร้างสี่สรรแก่พื้นที่ลานหินทราย ควรแก่การต่อยอดงานวิจัยประยุกต์ เช่นงานศึกษาเรื่องยีนการคงความงอก การพัฒนาตาดอกได้รวดเร็ว และอื่นๆ

ชนิดพืชที่พบในพื้นที่ศึกษาสำรวจคือ

ที่	ชื่อ	ชื่อวิทยาศาสตร์	วงศ์	จังหวัด
-----	------	-----------------	------	---------

1	มะกล่ำตาหนู	<i>Abrus precatorius</i> L.	Leguminosae	เลย, หนองบัวลำพู, นครพนม
2	กอมก้อลอดขอน	<i>Aristolochia arenicola</i> Hance	Aristolochiaceae	ชัยภูมิ
3	กระเช้าฤๅงทอง	<i>Aristolochia pothieri</i> Pierre ex Lecomte	Aristolochiaceae	หนองบัวลำพู, ชัยภูมิ
4	ดาวกระจาย	<i>Bidens bipinnata</i> L.	Asteraceae	หนองบัวลำพู, เลย, นครพนม, มุกดาหาร
5	ดาวกระจายใต้ห้วย	<i>Bidens pilosa</i> L.	Asteraceae	วัชพืชจากไม้ดอก ประดับ เลย, ชัยภูมิ
6	สร้อยจันทร์, มณีเทวา	<i>Burmannia coelestis</i> D. Don	Burmanniaceae	ชัยภูมิ, หนองบัวลำพู, หนองคาย
7	หญ้าข้าวกล้า	<i>Burmannia disticha</i> L.	Burmanniaceae	เลย, มหาสารคาม
8	แอมัน	<i>Crossostephium chinense</i> (L.) Makino	Asteraceae	หนองบัวลำพู, เลย
ที่	ชื่อ	ชื่อวิทยาศาสตร์	วงศ์	จังหวัด
9	หิงเม่นน้อย	<i>Crotalaria alata</i> Buch.-Ha 4. ex D. Don	Leguminosae	หนองบัวลำพู
10	มะหิงเม่น	<i>Crotalaria spectabilis</i> Roth	Leguminosae	หนองบัวลำพู, เลย, กาฬสินธุ์
11	หมอน้อย	<i>Cyanthillium cinereum</i> (L.) H. Rob.	Asteraceae	หนองบัวลำพู, ชัยภูมิ, เลย
12	เอื้องสำเภางาม	<i>Cymbidium insigne</i> Rolfe.	Orchidaceae	เลย, มุกดาหาร
13	อีเหนียว	<i>Desmodium heterocarpon</i> (L.) DC	Leguminosae	อุบลราชธานี, มหาสารคาม, เลย
14	หญ้าเกล็ดหอย	<i>Desmodium triflorum</i> (L.) DC	Leguminosae	ชัยภูมิ, ร้อยเอ็ด, หนองบัวลำพู
15	จอกบ่วง	<i>Drosera burmannii</i> Vahl	Droseraceae	เลย, ชัยภูมิ

16	หญ้าน้ำค้าง	<i>Drosera indica</i> L.	Droseraceae	เลย, อุบลราชธานี
17	หญ้าไฟตะกาด	<i>Drosera peltata</i> Sm.	Droseraceae	อุบลราชธานี, หนองบัวลำพู
18	โตไม้รุ่ม	<i>Elephantopus scaber</i> L.	Asteraceae	หนองบัวลำพู, เลย, ชัยภูมิ
19	หญ้าหัวไม้ขีดไฟ	<i>Eriocaulon cinereum</i> R.Br.	Eriocaulaceae	เลย
20	หญ้าดอกขาว	<i>Eriocaulon echinulatum</i> Mart.	Eriocaulaceae	มหาสารคาม, เลย, กาฬสินธุ์
21	กระดุมเงิน	<i>Eriocaulon echinulatum</i> Mart.	Eriocaulaceae	เลย
22	ดองดึง	<i>Gloriosa superba</i> L.	Liliaceae	มหาสารคาม, หนองบัวลำพู
23	ขี้กาแดง	<i>Gymnopetalum scabrum</i> (Lour.) W. J. de Wilde & Duyfjes	Cucurbitaceae	เลย, อุตรธานี
24	แมงลักคา	<i>Hyptis suaveolens</i> (L.) Poit.	Lamiaceae	ชัยภูมิ, เลย, หนองบัวลำพู, นครพนม
25	ผักบุงรั้ว	<i>Ipomoea cairica</i> Jacq.	Convolvulaceae	หนองบัวลำพู, เลย, ชัยภูมิ
26	จิงจ้อแดง	<i>Ipomoea hederifolia</i> L.	Convolvulaceae	มหาสารคาม, อุบลราชธานี, เลย
27	ว่านผักบุง	<i>Ipomoea nil</i> (L.) Roth	Convolvulaceae	เลย, หนองบัวลำพู, ชัยภูมิ
ที่	ชื่อ	ชื่อวิทยาศาสตร์	วงศ์	จังหวัด
28	จิงจ้อเหลืองอ่อน	<i>Merremia bambusetorum</i> 5.	Convolvulaceae	เลย, หนองบัวลำพู
29	เถาสะอึก	<i>Merremia hederacea</i> (Burm.f.) Hallier f.	Convolvulaceae	ชัยภูมิ, นครพนม
30	เอื้องดินใบบัว	<i>Nervillia crocififormis</i> (Zoll. & Moritzi) Seidenf.	Orchidaceae	อุบลราชธานี, มุกดาหาร
31	ขี้ฉ้อ	<i>Pavonia rigida</i> (Wall. Ex Mast.) Hochr.	Malvaceae	หนองบัวลำพู,

				ชัยภูมิ
32	สาบแรังสาบกา	<i>Pseudoconyza viscosa</i> (Mill.) D'Arcy	Asteraceae	ชัยภูมิ, หนองบัวลำพู
33	โคกกระสุน	<i>Psilotrichum ferrugineum</i> (Roxb.) Moq.-Tand.	Amaranthaceae	เลย, ชัยภูมิ, หนองคาย
34	ครามป่า	<i>Tephrosia purpurea</i> (L.) Pers.	Leguminosae	อุบลราชธานี, มหาสารคาม
35	มันปู	<i>Torenia flava</i> Buch.-Ham. Ex benth.	Scrophulariaceae	ชัยภูมิ, หนองบัวลำพู
36	เกล็ดหอย	<i>Torenia fournieri</i> Lind. Ex E. Fourn.	Scrophulariaceae	อุดรธานี, เลย, หนองบัวลำพู
37	โคกกระสุน	<i>Tribulus cistoides</i> L.	Zygophyllaceae	เลย, หนองบัวลำพู, มุกดาหาร, นครพนม
38	ตีนตุ๊กแก	<i>Tridax procumbens</i> L.	Asteraceae	หนองบัวลำพู, เลย, อุบลราชธานี
39	สร้อยสุวรรณา	<i>Utricularia bifida</i> L.	Lentibulariaceae	เลย
40	หญ้าข้าวกำน้อย	<i>Utricularia delphinoides</i> Thorel ex Pellegr.	Lentibulariaceae	ชัยภูมิ, เลย

ภาพพืชที่พบในการทดลอง

	6.	
--	----	--

1. มะกล่ำตาหนู
Abrus precatorius L.

2. กอมก้อตลอดซอน
Aristolochia arenicola Hance

3. กระเช้าฤงทอง
Aristolochia pothieri Pierre ex
Lecomte

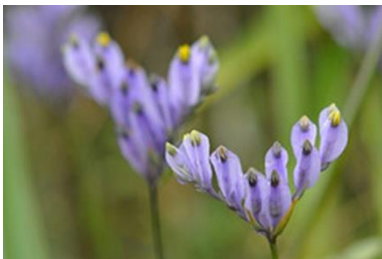
4. ดาวกระจาย
Bidens bipinnata L.

5. ดาวกระจายได้หวัน
Bidens pilosa L.

6. สร้อยจันทร์, มณีเทวา
Burmannia coelestis D. Don

7. หญ้าข้าวก่ำ
Burmannia disticha L.

8. แอหนัง
Crossostephium chinense (L.)
Makino

9. หิงเม่นน้อย
Crotalaria alata Buch.-Ham. ex D.
Don

10. มะหิงเม่น

11. หมอน้อย

<p><i>Crotalaria spectabilis</i> Roth</p>	<p><i>Cyanthillium cinereum</i> (L.) H. Rob.</p>	<p>12.เอื้องสำเภางาม <i>Cymbidium insigne</i> Rolfe.</p>
 <p>13.อีเหนียว <i>Desmodium heterocarpon</i> (L.) DC</p>	 <p>14.หญ้าเกล็ดหอย <i>Desmodium triflorum</i> (L.) DC</p>	 <p>15.จอกบ้าย <i>Drosera burmannii</i> Vahl</p>
 <p>16.หญ้าน้ำค้าง <i>Drosera indica</i> L.</p>	 <p>17.หญ้าไฟตะกาด <i>Drosera peltata</i> Sm.</p>	 <p>18.โตไม่รู้ล้ม <i>Elephantopus scaber</i> L.</p>
 <p>19.หญ้าหัวไม้ขีดไฟ <i>Eriocaulon cinereum</i> R.Br.</p>	 <p>20.หญ้าดอกขาว <i>Eriocaulon echinulatum</i> Mart.</p>	 <p>21.กระดุมเงิน <i>Eriocaulon henryanum</i> Ruhland</p>
	 <p>8.</p>	

<p>22.ดองดึง <i>Gloriosa superba</i> L.</p>	<p>23.ซีกาแดง <i>Gymnopetalum scabrum</i> (Lour.) W. J. de Wilde & Duyfjes</p>	<p>24.แมงลักคา <i>Hyptis suaveolens</i> (L.) Poit.</p>
<p></p> <p>25.ผักบุ้งรั้ว <i>Ipomoea cairica</i> Jacq.</p>	<p></p> <p>26.จิงจ้อแดง <i>Ipomoea hederifolia</i> L.</p>	<p></p> <p>27.ว่านผักบุ้ง <i>Ipomoea nil</i> (L.) Roth</p>
<p></p> <p>28.จิงจ้อเหลืองอ่อน <i>Merremia bambusetorum</i> Kerr</p>	<p></p> <p>29.เถาสะอึก <i>Merremia hederacea</i> (Burm.f.) Hallier f.</p>	<p></p> <p>30.เอื้องดินใบบัว <i>Nervillia crociformis</i> (Zoll. & Moritzi) Seidenf.</p>
<p></p> <p>31.ซีอัน <i>Pavonia rigida</i> (Wall. Ex Mast.) Hochr.</p>	<p></p> <p>32.สาบแร้งสาบกา <i>Pseudoconyza viscosa</i> (Mill.) D'Arey</p>	<p></p> <p>33.โคกกระสุน <i>Psilotrichum ferrugineum</i> (Roxb.) Moq.-Tand.</p>

34.ครามป่า

Tephrosia purpurea (L.) Pers.

35.มันปู

Torenia flava Buch.-Ham. ex
Benth.

36.เกล็ดหอย

Torenia fournieri Lind. ex
E. Fourn.

37.โคกกระสุน

Tribulus cistoides L.

38.ตีนตุ๊กแก

Tridax procumbens L.

39.สร้อยสุวรรณ

Utricularia bifida L.

40.หญ้าข้าวก่ำน้อย

Utricularia delphinoides Thorel
ex Pellegr.

การใช้ประโยชน์

ไม้ประดับ จำนวน 16 ชนิด กระเช้าทอง, สรัสจันทร(มณีเทวา), กล้วยข้าวกำ, เอื้องสำเภางาม, อีเหนียว, จอกบว้าย, กล้วยหัวไม้ขีดไฟ, กล้วยดอกขาว, กระดุมเงิน, ผักบุ้งรั้ว, จิงจ้อแดง, ว่านผักบุ้ง, เอื้องดินใบบัว, มันปู, เกล็ดหอย, สร้อยสุวรรณา

สมุนไพร จำนวน 6 ชนิด มะกล่ำตาหนู, มะหิงเม่น, โดไม่รู้ล้ม, ดองดึง, ขี้กาแดง, ตีนตุ๊กแก

9.สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ

10.

ผลการดำเนินการ วิจัยเพื่อศึกษาจำแนกทางอนุกรมวิธาน สามารถจำแนกพืชได้ 16 วงศ์ 26 สกุล 40 ชนิด วงศ์ที่พบมากที่สุด คือวงศ์ ดาวเรือง (Asteraceae) ได้ข้อมูล ลักษณะทางอนุกรมวิธานของพืช การใช้ประโยชน์จากพืช เป็นไม้ประดับ จำนวน 16 ชนิด เป็นพืชสมุนไพร 6 ชนิด เก็บตัวอย่างแห้งพืชเพิ่มเติมไว้ในพิพิธภัณฑ์พืชกรุงเทพ สำนักคุ้มครองพันธุ์พืช กรมวิชาการเกษตร ใช้เป็นตัวอย่างศึกษาอ้างอิงแก่นักวิจัยท่านอื่นๆ

10.การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

ได้ข้อมูลทางพฤกษศาสตร์ ชื่อวิทยาศาสตร์ ลักษณะประจำพันธุ์ การกระจายพันธุ์ และการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพของพืช เพื่อสนับสนุนงานอนุรักษ์ และอนุกรมวิธานพืชในพิพิธภัณฑ์พืช และแหล่งกำเนิดพืช

ได้จำนวนข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพของพืชสำหรับจัดทำฐานข้อมูลได้อย่างเป็นระบบ

หน่วยงานภาครัฐ เอกชน และภาคเกษตรกร สามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพของพืชในการวิจัยและพัฒนาต่อยอดการปรับปรุงพันธุ์ การอนุรักษ์ การใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

ได้ข้อมูลแหล่งพันธุกรรมพืชที่มีเชื้อพันธุ์ปรากฏ เจริญและดำรงพันธุ์อยู่ในปัจจุบันภายในประเทศ

ได้ใช้เป็นข้อมูลปกป้องทรัพยากรพืชของประเทศ และสนับสนุนงานด้านอื่นๆที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการเป็นแนวทางให้นักปรับปรุงพันธุ์พืช เริ่มต้นพัฒนาไปสู่พืช ทางการเกษตรเพื่อต่อยอดสร้างมูลค่าในอนาคต

เป็นการเพิ่มตัวอย่างพรรณไม้แห้ง เก็บรักษาไว้ในพิพิธภัณฑ์พืชกรุงเทพ ของกรมวิชาการเกษตร เพื่อการค้นคว้าของนักวิชาการ นักศึกษาและผู้สนใจ

เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบงานบริการตรวจสอบ ชื่อวิทยาศาสตร์ของพืช ตามคำร้องขอจากผู้ขอรับบริการ

12.เอกสารอ้างอิง

กองกานดา ชยามฤต. 2518. ลักษณะประจำวงศ์พรรณไม้, พิมพ์ครั้งที่ ๑. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร

แห่งประเทศไทย จำกัด, กรุงเทพฯ. ๑๑๒ หน้า.

กองงานดา ชยามฤต. 2550. ลักษณะประจำวงศ์พรรณไม้ 2. กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, กรุงเทพฯ. 88 หน้า.

จำลอง เพ็งคล้าย, ขวลิขิต นิยมธรรม และวิวัฒน์ เอื้อจิรกาล. 2534. พรรณไม้ป่าพรุจังหวัดนราธิวาส, พิมพ์ครั้งที่

ที่ 1. โครงการศูนย์ศึกษาการพัฒนาพิกุลทองอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดนราธิวาส. ส.สมบูรณ์การพิมพ์, กรุงเทพฯ. 368 หน้า.

จิตราภรณ์ ธวัชพันธุ์. 2518. หลักรูปร่างวิธานพืช. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

266 หน้า.

11.

ฉัตรชัย เงินแสงสรวย. 2552. อนุกรมวิธานหญ้า. ภาควิชาพฤกษศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ. 328 หน้า.

เต็ม สมิตินันทน์. 2544. ชื่อพรรณไม้แห่งประเทศไทย พิมพ์ครั้งที่ 2 (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม). ส่วนพฤกษศาสตร์ป่า

ไม้, สำนักวิชาการป่าไม้, กรมป่าไม้, กรุงเทพฯ. 810 หน้า.

ธวัชชัย สันติสุข. 2542. ป่าสาละและป่าเต็งรัง, หน้า 1-15. ใน: เอกสารการสัมมนาทางวิชาการ ไม้ยางนาและ

ไม้ในวงศ์ไม้ยาง, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

ปิยะ โมคมูลและบารมี เต็มบุญเกียรติ. 2551. สูงเสียดอยพรรณไม้งาม. สำนักพิมพ์บ้านพระอาทิตย์

บริษัทบุ๊ค ดีอท คอม จำกัด, กรุงเทพฯ. 328 หน้า.

ภัทรา แสงदानุชและวีระ โดแวนแวน. 2551. พืชกินแมลง Carnivorous Plant. บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์

พับลิชชิ่ง (มหาชน), กรุงเทพฯ. 183 หน้า.

ภาควิชาเภสัชพฤกษศาสตร์ มุลินิมมหาวิทยาลัยมหิดล. 2543. สารานุกรมสมุนไพรเล่ม 4 (กกายาฮีसान),

พิมพ์ครั้งที่ 1. อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด(มหาชน), กรุงเทพฯ. 270 หน้า.